DZIENNIK URZĘDOWY

C. i k. Komendy Obwodowej w Busku.

Część V. wydana i rozesłana 15. grudnia 1915 r.

TREŚĆ: (97—128). — 97. Wiadomości osobiste. — 98. Kopalnie i hutnictwo. — 99. Granice obwodów w dawnych guberniach lubelskiej i chełmskiej. — 100. Gubernialne roki urzędowe. — 101. Roki urzędowe c. i k. komendy obwodowej. — 102. Władze dla spraw włościańskich. — 103. Rozporządzenie o moratoryum. — 104. Wyrób mąki. — 105. Ograniczenie spożywania mięsa. — 106. Dobrowolne wstąpienie do armii austr.-węgierskiej. — 107. Sprawy szkolne. — 108. Przepisy o prawie polowania. — 109. Przepisy o należytościach stemplowych. — 110. Urzędy paszportowe we Lwowie i Rozwadowie. — 111. Zakaz wywozu towarów na podstawie zezwoleń Władz niemieckich. — 112. Zakład kąpielowy w Busku. — 113. Ruch kołowy w porze nocnej. — 114. Przechowywanie łatwo zapalnych płynów. — 115. Rosyjskie płaszcze wojskowe. — 116. Powrót z Niemiec. — 117. Stwierdzanie szkód wojennych, — 118. Przepisy targowe. — 119. Pługi motorowe. — 120. Zastępstwo kopalni węgla w Dąbrowej. — 121. Zamawianie środków leczniczych. — 122. Zapytania o jeńców wojennych. — 123. Urzędy pocztowe etapowe. — 124. Przewóz osób cywilnych na kolejach żelaznych. — 125. Połączenie samochodowe. — 126. Obwieszczenie. — 127. Obwieszczenie. — 128. Wyroki.

97.

Wiadomości osobiste.

Stosownie do rozporządzenia ces. i król. Jeneral - Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie Praes Nr. 1213/I. z dnia 30. października 1915 zamianowany został z dniem 1. listopada 1915 komendantem obwodu — w miejsce przeniesionego pułkownika Marcina Wysockiego — Pan c. i k. podpułkownik Karol Broudre.

Kierującym komisarzem cywilnym zamianowany został rozporządzeniem c. i k. Jeneral-Gubernatorstwa wojskowego z dnia 18. sierpnia 1915 Nr. 5161 Pan wicesekretarz ministeryalny, Dr. Stanisław Solański.

Naczelna Komenda etapowa armii rozporządzeniem z dnia 8. października 1915 Nr. 94333 przydała Jenerał - Gubernatorowi wojskowemu — do pomocy, a w szczególności celem czuwania nad jednolitością czynności administracyjnych w pojedynczych obwodach — trzech podległych mu inspektorów gubernialnych z siedzibą w Kielcach, Radomiu i Lublinie. Funkcyonaryusze ci noszą tytuł »c. i k. Inspektor gubernialny w . . . . .«. Komenda obwodowa w Busku została przydzielona Inspektorowi w Kielcach, którym mianowano Pana Generał-majora Adolfa br. Stillfrieda-Rathenitz. Kancelarya br. Stillfrieda mieści się w Kielcach przy ul. Hipotecznej l. 34; tenże przyjmuje codziennie od godziny 10—12 przed południem.

98.

Kopalnie i hutnictwo.

C. i k. wojskowy Urząd górniczy w Dąbrowie został z następującemi hutami i kopalniami aż do dalszego zarządzenia poddany bezpośrednio zwierzchnictwu Naczelnej (Etapowej) Komendy Armii.

Wojskowemu Urzędowi górniczemu przydzielone są następujące zakłady:

1) wszystkie kopalnie węgla,

2) wszystkie kopalnie rudy, składy tejże a więc żelaza, miedzi, ołowiu, cynku, drobno ziarnistej siarki, rudy siarczanej,

3) zakłady przygotowywawcze,

4) huty cynku, ołowiu i miedzi,

5) huty żelaza a mianowicie: Huta bankowa Ostrowiec, Wierzbnik-Starachowice, Bzin-Skarzysko, Staborków (Konsk); odlewarnie (giserniе): Nieborów (Konsk), Stary Neklan, Suchedniów,

6) fabryki maszyn i warsztaty do naprawiania: Niwka-Dąbrowa, Fitzner i Gamper w Dąbrowie, drutownie (wyrób drutu kolczastego) w Sławkowie, cynkownia, Westen w Olkuszu,

7) fabryki wyrobu materyałów wybuchowych a w szczególności midcyankitu i płynnego powietrza oraz fabrykacye chloratu,

8) wszystkie do uruchomienia tych zakładów służące środki komunikacyjne a więc przedewszystkiem kolejki polne.

99.

Ustanowienie granic obwodów w dawnych guberniach Lubelskiej i Chełmskiej.

W poszczególnych obwodach dawnych rosyjskich gubernii lubelskiej i chełmskiej utrzymuje się te granice, które istniały przed utworzeniem gubernii chełmskiej w roku 1912.

Nowego podziału obwodów, ustanowionego przy utworzeniu gubernii chełmskiej na mocy rosyjskiej ustawy z roku 1912, a w praktyce dotychczas w życie niewprowadzonego, c. i k. Zarząd wojskowy nie uwzględnia. Również nie przeprowadzi c. i k. Zarząd wojskowy żadnych innych zarządzeń, pozostających w związku z wspomnianą zmianą rozgraniczenia terytoryalnego. (Rozp. c. i k. Naczelnej Komedy Armii z 18. września 1915 Op. M. V. Nr. 83974).

100.

Gubernialne roki urzędowe.

Jego Ekscelencya Generał - Gubernator odbywać będzie co miesiąc gubernialne dni urzędowe.

Celem dni urzędowych jest:

1) Osobiste porozumienie się z Komendantami obwodów.

2) Utrzymanie kontaktu z osobistościami kierującemi obszarem jemu podległym.

3) Przyjmowanie próśb i zażaleń ludności i ewentualnych deputacyi.

Dnie urzędowe odbywać się będą w Kielcach dla obwodów: Miechów, Kielce, Busk, Pińczów, Olkusz, Dąbrowa, Jędrzejów, Włoszczowa i dla Zarządu klasztoru na Jasnej Górze.

Dnie urzędowe są dla wszystkich dostępne.

Posłuchania odbywać się będą od godziny 10—12 w południe i od godziny 2-giej do 5-tej po południu.

Przez niniejsze zarządzenie nie ulegają zmianie termina posłuchań, które się odbywają u Generała-Gubernatora w Lublinie we wtorki i piątki.

Pierwszy gubernialny dzień urzędowy odbył się 13. listopada 1915.

101.

Roki urzędowe c. i k. Komendy obwodowej.

W ślad ogłoszenia umieszczonego w I. części p. 24. Dziennika urzędowego o rokach urzędowych, oznajmia się, że będą się one odbywały w następujących terminach:

a) w pierwszy czwartek miesiąca stycznia, marca i maja w mieście Chmielniku dla gmin: miasta i gminy Chmielnik, Drugnia, Gnojno, Maleszowa i Szaniec;

b) w trzeci czwartek miesiąca stycznia, marca i maja w gminie Szydłów dla gmin: Szydłów, Grabki, Potok, Kurozwęki, Tuczępy i Oględów;

c) w pierwszy czwartek miesiąca lutego, kwietnia i czerwca w gminie Pacanów dla gmin: Pacanów, Oleśnica, Łubnice i Wójcza;

d) w trzeci czwartek miesiąca lutego, kwietnia i czerwca w gminie Zborów dla gmin: Zborów, Wolica, Stopnica, Szczytniki, Pawłów, Grotniki i Nowy-Korczyn.

Roki urzędowe rozpoczynają się o godzinie 10 rano.

Jeżeli na który z oznaczonych dni przypadnie święto rzym.-kat., to roki odbędą się dnia następnego.

Na rokach urzędowych wolno każdemu się jawić.

102.

Władze dla spraw włościańskich i przeniesienie ich kompetencyi na obecnie istniejące Władze.

Do roku 1864 grunta posiadane przez włościan wchodziły w skład obszaru dworskiego, a włościanie za użytkowanie tychże obowiązani byli do pewnych świadczeń na korzyść właściciela obszaru dworskiego. Pastwiska i lasy wyłączone były z posiadania włościan, a tylko ci ostatni uprawnieni byli wedle pewnych norm do

pobierania opałowego i materyałowego drzewa z lasów dworskich dla własnego użytku i do paszenia swego bydła na dworskich pastwiskach.

Ukazem z dnia 19. lutego (2. marca) 1864 przyznano włościanom posiadane przez nich grunta na własność za pewnem odszkodowaniem na rzecz właścicieli obszarów dworskich, a równocześnie uwolniono włościan od dotychczasowych świadczeń na rzecz dworu (art. 1 i 2 powyższej ustawy). Stosunek ten poddańczy między dworem a włościanami, nie został w zupełności uregulowany tak, jak np. w Galicyi.

Prawo pobierania drzewa z lasów dworskich i paszenia bydła na gruntach dworskich nie zostało uchylone, włościanie korzystali dalej z tych służebności, co stwarzało liczne nieporozumienia między dworem, a włościanami (art. 11, 12, 13 powyższej ustawy).

Ustawą z 20. kwietnia (2. maja) 1865 ustanowiono prawidła, wedle których gospodarstwo lasów dworskich nie mogło uszczuplać służebności przysługujących włościanom.

Grunta przyznane włościanom na własność wpisane zostały do tak zwanych tabel likwidacyjnych, które założono dla każdej gminy.

Wedle art. 15 ukazu z 11. czerwca 1891 grunta te nie mogą być dzielone poniżej 6-ciu morgów. Mogą je nabywać tylko osoby należące do stanu włościańskiego.

Dla rozpoznania niektórych stosunków prawnych, odnoszących się do tych gruntów włościańskich, ukazem z dnia 25. czerwca 1864 i z dnia 21. maja 1876 ustanowiono instytucyę Komisarza włościańskiego, który rozstrzygał sprawy w I-szej instancyi, w drugiej »Urząd Gubernii dla włościan«, a w trzeciej Rządzący Senat jak kasacyjny.

Należały tutaj wszystkie skargi o prawo własności gruntów nadanych włościanom ustawą z 19. lutego (2. marca) 1864 i 28. października 1866, skargi o służebności tymże gruntom przyznane, o prawo rybołostwa i skargi o naruszenie posiadania tych uprawnień pod warunkiem, o ile one zostały zapisane w tabelach likwidacyjnych.

Rozporządzeniem c. i k. Naczelnej Komendy z dnia 1. września 1915 Op. II. Nr. 77776 postanowiono, iż wobec tego, że utrzymanie w myśl art. 43 konwencyi hagskiej instytucyi Komisarza włościańskiego z powodu braku odpowiednich sił jest niemożliwe, — wszystkie sprawy włościańskie prywatno-prawne, które podlegały dotąd jurysdykcyi komisarza włościańskiego rozstrzygać będą zwyczajne sądy wedle swej właściwości, z zachowaniem toku instancyi, zaś wszystkie inne sprawy c. i k. obwodowa Komenda w 1-szej instancyi, a c. i k. wojskowa generalna Gubernia w drugiej i ostatniej instancyi.

103.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z dnia 4. listopada 1915 o moratoryum.

I. Zwłoka ustawowa.

A. Rozmiar i przedmiot.

§ 1.

Wierzytelności ulegające zwłoce.

Wierzytelności pieniężne, które polegają na umowie, powstałe przed 31. lipca 1914 i są płatne w dniu 31. lipca 1914 lub później, ulegają zwłoce, jeżeli:

a) są zabezpieczone na nieruchomościach, albo też opierają się na

b) rachunku bieżącym, dowodzie lokacyjnym lub książeczce wkładkowej,

c) umowie o ubezpieczenie,

d) wekslu, rewersie lub na obligu notaryalnem.

B. Wyjątki.

§ 2.

Opłata odsetek i rat.

Nie podlega zwłoce roszczenie o zapłatę odsetek od wierzytelności wymienionych w § 1, pod lit. a i b, oraz o zapłatę odsetek i rat od pożyczek Towarzystwa kredytowego ziemskiego w Warszawie i Towarzystw kredytowych miejskich.

§ 3.

Mniejsze spłaty kapitału.

Roszczenie posiadacza rachunku bieżącego lub wkładu (§ 1, lit. b) o wypłatę nie podlega zwłoce do wysokości 5% miesięcznie od tej należytości, jaka istniała w dniu 31. lipca 1914, jednakże z tem ograniczeniem, że kwota niniejsza, jaką dłużnik na żądanie musi wypłacić, oraz kwota najwyższa, jakiej wierzyciel żądać może, wynoszą:

przy wierzytelnościach z rachunku bieżącego i z dowodów lokacyjnych 300 i 1000 koron,

przy wierzytelnościach z książek wkładkowych 100 i 300 koron.

Jeżeli dłużnik po 30. lipca 1914 uiścił więcej ponad to, do czego był obowiązany według każdoczesnych przepisów moratoryjnych, może nadwyżkę odliczyć przy późniejszych wypłatach miesięcznych.

§ 4.

Większe spłaty kapitału.

Roszczenie posiadacza rachunku bieżącego lub wkładu (§ 1 lit. b) o wypłatę nie podlega zwłoce aż do wysokości 50% należytości, jaka istniała w dniu 30. lipca 1914, jeżeli wypłata jest potrzebna:

a) na opłacenie podatku lub innych danin publicznych,

b) na opłacenie nie podlegających zwłoce odsetek i rat od wierzytelności wymienionych w § 1, lit. a,

c) na opłacenie płac lub zarobków osób zatrudnionych w jego przedsiębiorstwie,

d) do ponownego podjęcia lub utrzymania ruchu w jego przedsiębiorstwie przemysłowem lub rolnem,

e) na opłacenie bieżących wydatków gminy lub instytucyi publicznej użyteczności.

Do ponownej wypłaty jest dłużnik obowiązany dopiero po upływie trzydziestu dni od wypłaty poprzedniej.

Dłużnik może żądać, ażeby uprawdopodobniono potrzebę wypłat, wymienionych pod lit. a do e i może płacić wprost wykazanym wierzycielom.

Przekazywanie należności z rachunku bieżącego na inny rachunek w tejże instytucyi kredytowej nie podlega ograniczeniu, nie może jednak przez to być zmieniony w § 3 i 4 wymiar wypłat częściowych.

§ 5.

Wierzytelności z umów o ubezpieczenie.

Do roszczeń umów o ubezpieczenie, które przypadły ubezpieczonemu po dniu 30. lipca 1914 albo należą się jako pożyczka na zastaw policy, mają aż do kwoty 4000 koron być stosowane §§ 3 i 4 tym sposobem, jak do wierzytelności z książeczek wkładkowych.

§ 6.

Ograniczenie wyjątków.

Jeżeli posiadacz rachunku bieżącego był z tego tytułu w dniu 30. lipca 1914 dłużnikiem odnośnej instytucyi kredytowej, natenczas tylko opłata odsetek (§ 2) nie podlega zwłoce.

Nie można w ciągu tegoż miesiąca żądać wypłaty na podstawie § 3 i § 4.

§ 7.

Uchylenie zwłoki pretensyi wekslowej.

Sąd może zwłokę pretensyi wekslowej (§ 1, lit. d) uchylić i zobowiązać dłużników wekslowych, ażeby zapłacili dług odrazu lub w ratach najdłużej do roku, licząc od dnia ogłoszenia wyroku I. instancyi, jeżeli wierzyciel żądał pozasądownie zapłaty i uprawdopodobni, że dłużnicy lub jeden z nich może dług uiścić bez uszczerbku w swem gospodarstwie.

Pozew sądowy zastępuje w tym wypadku protest z powodu niewypłaty.

II. Zwłoka udzielona przez sąd i wstrzymanie egzekucyi.

§ 8.

Rozmiar i przedmiot.

Sąd może na wniosek dłużnika co do wierzytelności nie wyliczonych w § 1, jako też co do roszczeń o zapłatę od wierzytelności zabezpieczonych na nieruchomościach (§ 2) udzielić zwłoki najdłużej do roku, licząc od dnia ogłoszenia wyroku I. instancyi, jeżeli stosunki gospodarcze dłużnika tego wymagają a wierzyciel przez zwłokę nie ponosi niestosunkowego uszczerbku.

W tymże rozmiarze i pod tymiż warunkami może sąd wysłuchawszy wierzyciela, odłożyć wszczęcie i wykonanie egzekucyi najdłużej do roku, licząc od dnia dozwolenia egzekucyi.

§ 9.

Żądanie zwłoki w sądzie.

Wniosek dłużnika musi być postawiony w wypadku oznaczonym w § 8, ustęp 1, przed ogłoszeniem wyroku I. instancyi w wypadku oznaczonym w § 8, ustęp 2, do siedmiu dni po doręczeniu pierwszego nakazu egzekucyjnego.

Dłużnik winien uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające wniosek.

§ 10.

Żądanie zwłoki u wierzyciela.

Jeżeli dłużnik przed wniesieniem pozwu domagał się u wierzyciela zwłoki i w miarę potrzeby ofiarował stosowne zabezpieczenie, a wierzyciel mimo to wniesie pozew, winien, jeżeli sąd udzieli zwloki w myśl propozycyi dłużnika, zwrócić dłużnikowi koszta sporu.

§ 11.

Orzeczenie sądu.

Sąd może udzielić zwłoki, dozwolić wykonania zobowiązania w ratach lub też odmówić wnioskowi. Odmawiając zwłoki, może sąd wszelako orzec, iż zwłoka

poprzedzająca, w którą dłużnik popadł po dniu 30. lipca 1914, była usprawiedliwiona.

Udzielenie zwłoki można uczynić zawisłem od dania zabezpieczenia po myśli artykułów 602 do 652 procedury cywilnej.

W wypadku oznaczonym w § 8, ustęp 1, orzeka sąd wyrokiem. Wyrok zawiera postanowienia na wypadek, gdyby dłużnik nie dopełnił warunków zwłoki. Orzeczenie o zwłoce może być zaskarżone łącznie z innemi postanowieniami wyroku apelacyą, zresztą zaś skargą incydentalną (rekursem).

W wypadku oznaczonym w § 8, ustęp 2, należy stosować przepisy artykułów 161[16] do 161[19] procedury cywilnej. Niejawienie się jednej lub obu stron nie wstrzymuje rozstrzygnięcia. Wierzyciel może zaskarżyć uchwałę sądową, którą dozwolono wstrzymania egzekucyi.

§ 12.

Zmiana okoliczności.

Jeżeli dozwolono wykonania zobowiązania ratami (§ 11, ustęp 1), natenczas w razie uchybienia terminu jednej raty, cała wierzytelność nieuiszczona staje się płatną.

Jeżeli zmienią się okoliczności, na podstawie których udzielono zwłoki, albo jeżeli dane przez dłużnika zabezpieczenie jest zagrożone a dłużnik nie da bezzwłocznie innego dostatecznego zabezpieczenia, może sąd na wniosek wierzyciela, wysłuchawszy dłużnika, zwłokę uchylić lub skrócić. Niejawienie się jednej lub obu stron nie wstrzymuje rozstrzygnięcia.

§ 13.

Ograniczenia zwłoki udzielanej przez sąd.

Sąd nie może udzielić zwłoki:

a) co do wierzytelności określonych w § 1, lit. a, b lub c, które powstały po dniu 30. lipca 1914;

b) co do wierzytelności wekslowych, które powstały po dniu 31. października 1915;

c) co do wierzytelności, co do których już poprzednio sąd lub też wierzyciel sam udzielił odpowiedniej zwłoki;

d) co do wierzytelności przeciw osobom fizycznym lub prawnym, które należą do państwa nieprzyjacielskiego i albo mają stałe zamieszkanie (siedzibę) poza Monarchią austryacko-węgierską oraz poza austryacko-węgierskim i niemieckim obszarem okupowanym, albo też przebywają poza tymi obszarami, jakkolwiek nie były z nich przymusowo usunięte.

III. Postanowienia ogólne.

§ 14.

Skutki zwłoki.

Zwłoka udzielona przez ustawę lub sąd ma ten skutek, że w czasie jej trwania wierzytelność nie może być sądownie dochodzona. Zwłoka nie wstrzymuje jednak potrącenia (artykuł 1292 Kodeksu cywilnego).

Zwłoka udzielona przez ustawę lub sąd jako też sądowe uznanie zwłoki za usprawiedliwioną (§ 11) uchyla wszelkie następstwa zwłoki, należy jednak opłacać odsetki umówione, a w braku umowy odsetki ustawowe.

Przy zobowiązaniach wekslowych należy, jeżeli nie umówiono się inaczej, obliczać odsetki według stopy, podług jakiej weksel był dyskontowany.

§ 15.

Bieg czasokresów.

Czasu zwłoki nie wlicza się w czasokresy przedawnienia, w czasokresy do wytoczenia powództwa i do innych czynności w postępowaniu egzekucyjnem. Weksle mogą być okazywane do zapłaty i protestowane także po upływie czasokresów oznaczonych w Kodeksie handlowym bez utraty regresu i innych praw wekslowych.

§ 16.

Egzekucya na nieruchomości.

Nie można sprzedawać przymusowo nieruchomości celem ściągnięcia prywatnej wierzytelności pieniężnej.

Przedsiębranie czynności egzekucyjnych, które poprzedzają wyznaczenie i prowadzenie licytacyi, jest dozwolone.

§ 17.

Niniejsze rozporządzenie weszło w życie z dniem 1. listopada 1915.

Dotychczasowe rozporządzenie o moratoryum jako też prawo sejmowe z 14/26. kwietnia 1818, dziennik praw IV 412, i artykuły 136, 137 procedury cywilnej są uchylone.

104.

Wyrób mąki.

Unormowanie konsumcyi miejscowej.

W niniejszej sprawie zarządza się co następuje:

1) Następujące młyny mielą wyłącznie zboże mo-

nopolu zbożowego i nie wolno im pod zagrożeniem utraty koncesyi (patentu) mleć zboża prywatnego a to :

a) młyn w Chmielniku (Karp),
b) młyn w Borowcu (Pytkowski),
c) młyn w Mlynach (Rosenzweig),
d) młyn w Radzanowie (Patek),
e) 2 młyny w Stopnicy (Blank),
f) młyn w Kurozwękach (Popiel),
g) młyn na »Grobli« (ks. Radziwiłł).

Ponadto zastrzega sobie c. i k. Komenda, że w razie potrzeby jeszcze innych młynów do mielenia dla monopolu zbożowego użyje.

2) Młyny te są obowiązane, oddane im zboże ściśle według wskazówek c. i k. Komendy przemleć. Zapłata za mlewo wynosi od 100 klg. zboża 2 kor. 50 hal.

3) Mają one prowadzić według wydanych przez c. i k. Komendę wzorów zapiski o wszystkiem im oddanem zbożu oraz o uzyskanych z niego wyrobach. Wolno jednak tym młynarzom krupić oddany im przez włościan poślad, pochodzący z własnego pola i przeznaczony na paszę dla własnego inwentarza.

4) Wszystkim innym młynom wolno mleć tylko oddane im przez włościan zboże, pochodzące z własnego pola tychże i przeznaczone dla ich własnej potrzeby, mają jednak prowadzić zapiski, w których ma być uwidocznione imię i nazwisko właściciela, rodzaj i ilość mlewa, uzyskane z niego wyroby młynarskie i dzień ich wydania.

Jako zapłatę za mlewo dla tych młynów ustanawia się cenę 2 kor. od 100 kg. zboża, przyczem nie wolno przyjmować w miejsce zapłaty za mlewo zboża lub za oddane zboże mąki.

5) Wyrobów z wielkich młynów nie wolno nikomu innemu wydawać jak tylko oznaczonym przez c. i k. Komendę osobom.

6) Ustalonych przez c. i k. Komendę cen maksymalnych nie wolno w żaden sposób przekraczać.

7) Rodzaje mąki i ceny uwidoczniono w wydanym osobno cenniku.

8) Każdy handlarz mąki obowiązany jest wywiesić na widocznem miejscu w swoim sklepie wydany przez c. i k. Komendę cennik, oznaczyć znajdujące się u niego rodzaje mąki według przepisu i stosować się do przepisanych cen.

9) Wykroczenia przeciw temu przepisowi będą karane w myśl § 16 rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii z dnia 26. lipca 1915 oraz utratą koncesyi (patentu).

10) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 1. stycznia 1916 roku.

Krupy.

Krupy należą do monopolu zbożowego, wyrabia się je na specyalne zarządzenie c. i k. Komendy w wymienionych pod 1) młynach, zaś spożywanie tego środka żywności wlicza się do oznaczonej dla każdej osoby porcyi dziennej w wysokości 400 gr.

105.

Ograniczanie używania mięsa dla zachowania stanu bydła.

Zakazuje się z dniem 1. stycznia 1916 aż do odwołania używania mięsa wołowego, wieprzowiny, cielęciny i drobiu, oraz podawania mięsnych potraw w publicznych lokalach we wtorek i piątek. W dniach tych wolno jednak spożywać baraninę, dziczyznę, mózg, płuca, wątrobę, nerki, flaki oraz wyroby masarskie i ryby.

We wtorki i piątki mają być zamknięte wszystkie jatki. Sprzedaż mięsa w tych dniach na dzień następny jest również surowo wzbroniona. Nad wykonaniem tego rozporządzenia czuwać będzie Żandarmerya.

Przekraczający ten zakaz karani będą grzywną od 100 do 200 koron. Zakaz ten obowiązuje także wszystkie w obwodzie buskim znajdujące się oddziały wojska, zakłady, oddziały zabezpieczenia kolejowego i oddziały robotnicze.

106.

Dobrowolne zgłaszanie się do służby wojskowej w armii austryacko-węgierskiej.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczyła Najwyższą decyzyą z dnia 1. października 1914 § 19 punkt 7 ustawy wojskowej najłaskawiej udzielić Najwyższego zezwolenia na przyjmowanie osób przynależnych do obcych państw w poczet siły zbrojnej na przeciąg wojny, a Najwyższą decyzyą z dnia 15. sierpnia 1915 raczyła najłaskawiej rozporządzić, aby wstąpienie osób przynależnych do obcych państw, a pochodzących z Polski albo z granicznych obszarów okupowanych, nastąpiło w danym wypadku tylko za zgodą wojskowego General-Gubernatora.

Na podstawie tego Najwyższego rozporządzenia odbywać się będzie w austryacko-węgierskim obszarze okupowanym przyjmowanie ochotników w poczet austryacko-węgierskiej siły zbrojnej pod następującymi warunkami:

I.

Starający się o przyjęcie mają się osobiście zgłosić w c. i k. Komendzie obwodowej ich miejsca pobytu i przedłożyć legitymacye co do ich osoby i tożsamości, tudzież o ile możności dowody ich moralnej kwalifika-

cyi do służby wojskowej, oraz winni wykazać się, że są politycznie niepodejrzani.

II.

Prośba o przyjęcie będzie protokolarnie spisana.

Zdolność umysłowa i fizyczna będzie w c. i k. Komendzie obwodowej przez lekarza urzędowego zbadana. Orzeczenie lekarskie będzie wpisane do protokółu w brzmieniu »zdolny« lub »niezdolny«.

III.

Prośba o przyjęcie będzie odmownie załatwiona jeżeli petent:

1) jeszcze nie ukończył 17 roku życia,

2) jest małoletni i nie przedłożył zezwolenia ojca lub opiekuna,

3) na podstawie karno-sądowego wyroku pozbawiony jest praw obywatelskich, albo

4) przy badaniu lekarskiem (punkt II.) umysłowo lub cieleśnie za niezdolnego uznanym zostanie.

IV.

Jeżeli nie zachodzą przyczyny do odmowy (punkt III), zostaną petenci w siedzibie c. i k. Komendy obwodowej wspólnie z innymi za zdolnych uznanymi umieszczeni i żywieni, oraz będą używani do robót, odpowiadających stopniowi wykształcenia i zdolnościom każdego pojedynczego.

V.

O ile przedłożone przez petenta dokumenty nie przedstawiają wystarczającego dowodu jego moralnej kwalifikacyi do służby wojskowej, oraz tego, że jest politycznie niepodejrzanym, zasięgnięte zostaną równocześnie z prowizorycznym umieszczeniem (punkt IV) potrzebne w tym celu uzupełniające wywiady.

VI.

Jeżeli na podstawie wyniku wywiadów moralna i polityczna kwalifikacya petenta nie zostanie stwierdzoną, prośba o przyjęcie zostanie odmownie załatwioną, a petent z prowizorycznego umieszczenia zwolniony.

VII.

Jeżeli moralna i polityczna kwalifikacya zostanie stwierdzoną, ma c. i k. Komenda obwodowa w najkrótszej drodze — telegraficznie lub telefonicznie — postarać się o zezwolenie Generał-Gubernatora na przyjęcie w poczet armii austryacko-węgierskiej Monarchii.

Jeżeli zezwolenie nie zostanie udzielone, prośbie o przyjęcie odmówi się a petenta z prowizorycznego umieszczenia zwolni.

VIII.

Jeżeli zostało zezwolenie przez Generał-Gubernatora udzielone, wtedy c. i k. Komenda obwodowa wystawia petentowi pozwolenie na wstąpienie.

IX.

Skoro przy jednej Komendzie obwodowej jest umieszczonych przynajmniej 25 ochotników, posiadających pozwolenie na wstąpienie, w każdym razie jednak po sześciu tygodniach umieszczenia zostaną petenci przez c. i k. Komendę obwodową bezpłatnie przewiezieni do siedziby władzy wojskowej uzupełniającej.

Właściwą władzą uzupełniającą jest:

1) dla obwodów Piotrków, Noworadomsk, Opoczno, ekspozytura uzupełniającej Komendy powiatowej Kraków w Piotrkowie;

2) dla obszarów Końsk, Radom, Kozienice, Iłża, Włoszczowa, Jędrzejów, Kielce, Pińczów, B u s k, Sandomierz i Opatów ekspozytura uzupełniającej Komendy powiatowej Kraków w Kielcach;

3) dla obwodów Dąbrowa, Olkusz, Miechów, uzupełniająca Komenda powiatowa w Krakowie;

4) dla obwodów po prawej stronie Wisły uzupełniająca Komenda powiatowa w Przemyślu.

X.

C. i k. Komenda obwodowa może pojedynczych petentów od umieszczenia w myśl punktu IV. zwolnić i upoważnić ich do samodzielnego zgłoszenia się u właściwej uzupełniającej Komendy.

XI.

Odmówienie prośbie w myśl punktów III., VI. albo VII. jest ostateczne; pisemnej rezolucyi na to nie wystawia się.

107.

Szkoły.

Dotychczas otwarto w tut. obwodzie szkoły w następujących miejscowościach:

1. Balice;
2. Biechów;
3. Błotna Wola;
4. Borzymów;
5. Bronina;
6. Brzeziny;
7. Brzostków I.;
8. Brzostków II;
9. Budziska;
10. Busk;
11. Chańcza;
12. Chmielnik;

13. Czernica;
14. Czyżów;
15. Dobrów;
16. Drugnia;
17. Gacki;
18. Gnojno;
19. Grabki Małe;
20. Grzymała;
21. Holendry;
22. Kargów;
23. Kawczyce;
24. Kąty;
25. Kików;
26. Klępie;
27. Kołaczkowice;
28. Koniemłoty;
29. Korczyn Nowy;
30. Korzenna;
31. Kostki Duże;
Marzęcin;
32. Kotki;
33. Kotuszów;
34. Kurozwęki;
35. Lubania;
36. Łubnice;
37. Maleszowa;
38. Mietel;
39. Mikułowice;
40. Mokre-Ponik;
41. Oblekoń;
42. Oględów;
43. Oleśnica;
44. Pacanów;
45. Parchocin;
46. Pierzchnica;
47. Piestrzec;
48. Piotrkowice;
49. Potok;
50. Rataje;
51. Rzegocin;
52. Sędziejowice;
53. Sępichów;
54. Sichów;
55. Skrobaczów;
56. Solec;
57. Solec Stary;
58. Stopnica;
59. Strojnów;
60. Suchowola;
61. Świniary;
62. Szaniec;
63. Szczaworyż;
64. Szydłów;
65. Trzebica;
66. Tuczępy;
67. Wełecz;
68. Wełnin;
69. Włosnowice;
70. Wola Osowa;
71. Wola Żyzna;
72. Wójcza;
73. Zborów;
74. Zborówek;
75. Życiny.

W najbliższym czasie podjętą będzie nauka w Dobrowodzie, Grotnikach, Oględowie (szkoła gminna), Piasku Wielkim, Szczebrzuszu (Gacach), Szczerbakowie i Strożyskach.

W myśl rozporządzenia c. i k. Naczelnego Wodza armii z dnia 7. marca 1915 jest zadaniem szkoły ludowej wychowywać obyczajowo-religijnie dzieci między ukończonym 6. a ukończonym 12. rokiem życia, rozwijać ich władze umysłowe i siły cielesne, wyposażać je wiadomościami i zdolnościami, potrzebnemi celem dalszego wykształcenia życiowego, i tworzyć podstawę do wychowania dzielnych ludzi i członków społeczeństwa.

Aby jednak ten cel osiągnąć, jest rzeczą k o n i e c z n ą, żeby dzieci zapisane uczęszczały do szkoły j a k n a j r e g u l a r n i e j.

Rodzice lub ich zastępcy, którzy dziecko do szkoły zapisują, mają przytem złożyć pisemne oświadczenie, że będą się starać, aby dziecko regularnie do szkoły uczęszczało.

Nauki udziela się w szkole przez cały rok szkolny. Publiczne szkoły ludowe zatem nie są tylko szkołami »zimowemi« — jak sądzą ci rodzice, którzy zapisują dzieci do szkoły dopiero w miesiącu listopadzie, a już z nastaniem wiosny pozostawiają je w domu.

T a k i e p o s t ę p o w a n i e n a p r z y s z ł o ś ć p o d ż a d n y m w a r u n k i e m n i e b ę d z i e c i e r p i a n e.

Jest również obowiązkiem rodziców albo ich zastępców, starać się o to, aby dzieci jawiły się w szkole p u n k t u a l n i e o godzinie naznaczonej przez Zarząd szkoły. Aby to ułatwić i uregulować, należy na pół godziny przed rozpoczęciem nauki zwoływać dziatwę do szkoły dzwonkiem.

Spodziewam się, że rodzice tak w ich własnym interesie, który przecież sami dobrze pojmują, jakoteż dla dobra społeczeństwa — obowiązek ten będą spełniali z całą ścisłością, bo tylko przy regularnej i punktualnej frekwencyi dziatwy szkoła może spełnić swoje zadanie.

Ponieważ zadaniem szkoły jest wychowywać obyczajowo-religijnie, musi w k a ż d e j szkole być udzielaną nauka religii.

Każdy kierownik szkoły jest obowiązany w porozumieniu z swoim Proboszczem ustanowić czas i godziny, w których ma się w szkole odbywać nauka religii.

Nauczycielom religii należy, o ile szkoła oddalona jest ponad 2 kilometry od ich miejsca zamieszkania, dostarczać potrzebnych podwód na rachunek wydatków szkolnych.

W tym wypadku należy w porozumieniu z Wójtem gminy ustalić kwotę potrzebnego na ten cel wydatku.

Zarządy szkoły mają — o ile to się już nie stało — donieść mi do końca grudnia 1915 — kto, od kiedy, w jakim czasie i jak często tygodniowo udziela nauki religii w danej szkole, oraz czy w tym celu zabezpieczono ewentualne podwody, a w danym razie jaką kwotę ustanowiono na dojazdy dla nauczyciela religii.

W myśl rozporządzenia c. i k. wojskowego General-Gubernatora z 31. października 1915 (Dz. rozp. cz. II.) ustanowi c. i k. Komenda obwodowa w każdej gminie, w której istnieje jedna lub więcej publicznych szkół ludowych, Radę szkolną miejscową, jako organ ekonomicznego zarządu szkół.

Rada szkolna miejscowa winna w szczególności:

a) zestawić preliminarz wydatków szkolnych dla każdej poszczególnej szkoły na przyszły rok szkolny;

b) dawać Komendzie obwodowej wyjaśnienia odnoszące się do administracyi szkoły i pokrycia potrzebnych do tego wydatków;

c) udzielać rad, mających na celu dobro szkoły i przedstawiać Komendzie obwodowej stosowne wnioski.

W skład Rady szkolnej miejscowej wchodzą jako członkowie — bez prawa do wynagrodzenia:

a) zastępca gminy,

b) dwóch mężów zaufania Komendy obwodowej,

c) Kierownik szkoły; o ile zaś w gminie istnieje więcej szkół, kierownik szkoły wyznaczony przez Komendanta obwodowego,

d) zastępca kościoła katolickiego, mianowany przez Władzę kościelną,

e) po jednym zastępcy ewangielickiego lub mojżeszowego stowarzyszenia religijnego, zamianowanym przez właściwą władzę wyznaniową, o ile zajdzie tego potrzeba, ze względu na odpowiednią ilość dzieci szkolnych odnośnego wyznania.

O tem, czy potrzeba taka zachodzi, decyduje Komenda obwodowa.

Komendant obwodowy zamianuje przewodniczącego z pośród członków Rady szkolnej miejscowej. Rada szkolna miejscowa zgromadza się w miarę potrzeby na zaproszenie przewodniczącego lub na ewentualne zarządzenie Komendanta obwodowego i przeprowadza uchwały absolutną większością głosów obecnych członków. W razie równych ilości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Członkowie Rady szkolnej miejscowej mieszkający w gminie są obowiązani brać udział w posiedzeniach.

Komendant obwodowy może poszczególnych członków usunąć od ich obowiązków, względnie radę szkolną miejscową rozwiązać.

Na wypadek rozwiązania rady szkolnej miejscowej, postanawia Komendant obwodu w jaki sposób jej agendy, aż do czasu nowego ukonstytuowania się załatwiane być mają. Dalsze zarządzenia w sprawie założenia rad szkolnych miejscowych w tutejszym obwodzie wydano rozporządzeniem tutejszem z dnia 10. listopada 1915 E. Nr. 3199/Z. K.

W tutejszym obwodzie ustanowionych zostanie 26 rad szkolnych miejscowych, t. j. po jednej w każdej gminie.

Gminy i przełożeni gmin izraelickich w Busku, Stopnicy, Chmielniku i Szydłowie mają wybrać po jednym zastępcy do utworzyć się mającej w danej gminie rady szkolnej miejscowej i o wyniku dokonanego wyboru donieść Komendzie obwodowej do końca grudnia 1915.

Normalny wymiar obowiązkowych godzin nauki siły nauczycielskiej wynosi tygodniowo 30 godzin, kierującej siły nauczycielskiej 20 godzin. Nadto można zobowiązać siły nauczycielskie do udzielania godzin nadobowiązkowych aż do 6 godzin tygodniowo, za osobną remuneracyą w wysokości rocznych 30 koron za każdą godzinę nadobowiązkową. W tym wypadku jednak winien Zarząd danej szkoły przedłożyć tu wprzód do zatwierdzenia podział godzin.

Remuneracyę za godziny nadobowiązkowe asygnować będzie Komenda z końcem roku szkolnego.

Drzewo na opał szkół i drzewo budulcowe na adaptacye budynków szkolnych wydawać będzie Zarząd lasów rządowych za połowę ceny kupna.

Używanie rosyjskiej mowy i cyrylicy jest tak w szkołach jakoteż w urzędach zabronione.

Dotychczas używanych książek szkolnych i środków naukowych wolno i nadal używać, o ile treść ich nie zawiera tendencyi przeciwnej Monarchii i państwom z nią sprzymierzonym, a rosyjskie napisy zostaną zastąpione przez napisy polskie.

108.

Przepisy o prawie polowania.

Zmieniając częściowo postanowienia o czasie ochronnym zwierząt łownych wydane dla okupowanego terenu Polski a ogłoszone w dzienniku urzędowym Część 3, Nr. 50, wydaje się następujący kalendarz myśliwski:

Czas ochronny: ▨

Rodzaj zwierzyny	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październik	Listopad	Grudzień
Łosie	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨				
Jelenie i daniele	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨					
Rogacze	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨
Zające		▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨			
Jarząbki		▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨				
Głuszce i cietrzewie	▨	▨	▨ 15		15 ▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨
Kuropatwy	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨ 15				
Bażanty	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨ 15				
Przepiórki i dzik. gołębie	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨				▨	▨
Dropie		15 ▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨ 15				
Ptactwo błotne				15 ▨	▨	▨						
Ptactwo wodne				15 ▨	▨	▨						
Kozice, cielęta, jelenie, łanie, spiczaki, sarnie kozy (sarny), kury głuszców, cietrzewi, ptactwo śpiew.	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨

109.

Stosowanie rosyjskiej ustawy o należytościach stemplowych.

Podaje się niniejszem do publicznej wiadomości, że postanowienia rosyjskiej ustawy stemplowej z roku 1900 wraz z dodatkami z lat 1906, 1908 i 1909 mają nadal zastosowanie.

Wszelkie zatem podania stron wnoszone do Władz

muszą być w myśl powyższych przepisów zaopatrywane znaczkami stemplowemi.

Jeżeli odpowiedź, jaką strona ma od Władzy otrzymać, podlega w myśl powyższych przepisów należytości stemplowej, należy na tę odpowiedź dołączyć do pisma odpowiedni znaczek stemplowy.

Jeżeli należytości stemplowej nie można uiścić znaczkami stemplowymi z tego powodu, że tych właśnie znaczków niema, natenczas należy należytość stemplową zapłacić gotówką w kasie c. i k. Komendy obwodowej.

Sprzedaż znaczków stemplowych została już otwartą w kasie c. i k. Komendy obwodowej, a w najbliższym czasie będą one do nabycia w większych trafikach i handlach z materyałami pisemnymi, w którym to celu mają trafikanci i właściciele tychże handli zgłosić się do końca bieżącego miesiąca w c. i k. Komendzie obwodowej (Oddział skarbowy).

Każdemu sprzedawcy będzie przyznaną prowizya, a mianowicie:

a) Gminom i Urzędom miejskim — którym na żądanie może być przyznane prawo sprzedaży znaczków stemplowych — jako też trafikantom w wysokości 3% od wartości znaczków stemplowych, natomiast

b) wszelkim innym sprzedawcom znaczków stemplowych w wysokości 2%.

A) Taryfa stemplowa:

I. Stałej należytości stemplowej w wysokości 1 Rb. 25 kop. t. j. 2 K. 50 h. od każdego arkusza podlegają:

1) Podania, prośby, zażalenia, wyjaśnienia i t. d. wraz z załącznikami w sprawach:

a) o nadanie szlachectwa, osobistego lub dziedzicznego obywatelstwa honorowego, kupiectwa lub uznania takich praw;

b) o przyjęcie do korporacyi adwokatów przysięgłych, jakoteż nadanie uprawnienia do prowadzenia obcych agend sądowych;

c) o zawiązanie stowarzyszeń udziałowych, o zmianę ich statutów, o przedłużenie terminów do wpłaty udziałów gotówkowych na kapitał obrotowy tychże stowarzyszeń, jakoteż w sprawach zagranicznych przedsiębiorstw o pozwolenie na rozpoczęcie przedsiębiorstwa w cesarstwie;

d) o pozwolenie na założenie fabryk i zakładów, o zmianę urządzeń tychże albo wymianę maszyn i aparatów na nowe;

2) Uchwały, obwieszczenia, świadectwa, dowody i t. d., które wydaje się interesantom ze strony państwowych, rolniczych, miejskich i stanowych władz w załatwianiu ich podań, próśb, zażaleń, w sprawach wyliczonych pod pozycyą I. 1. jakoteż kopie uchwał i zarządzeń wydanych na takie prośby i zażalenia;

3) Świadectwa, na podstawie których zezwala się na otwarcie przedsiębiorstw przemysłowych i państwowych wszelkiego rodzaju;

4) Wystawiane na żądanie stron sądowo-lekarskie i policyjno-lekarskie akty w sprawie stanu sanitarnego fabryk, jakoteż zakładów handlowych i przemysłowych.

II. Stałej nal żytości stemplowej w wysokości 75 kop. t. j. 1 K. 50 h. od każdego arkusza podlegają:

1) Wniesione do władz administracyjnych i urzędników ze strony osób prywatnych i instytucyi w ich sprawach prywatnych, podania, oświadczenia, zażalenia, odpowiedzi, repliki, dupliki, wraz z załącznikami, z wyjątkiem podań i zażaleń wymienionych pod pozycyą I. 1.;

2) Wydane stronom przez urzędy kopie wyroków i orzeczeń, kopie wszystkich papierów kancelaryjnych, urzędowe informacye z aktów, różne świadectwa i potwierdzenia np. akty, które odnoszą się do stanu cywilnego i identyczności osoby, poświadczenia stosunków własności i stanu majątkowego, świadectwa o prawach używania pewnego majątku, świadectwa clowe i dokumenty;

3) Wszystkie (z wyjątkiem wyszczególnionych pod Poz. I. 2) potwierdzenia i świadectwa, które wydają rolnicze, miejskie i stanowe instytucye osobom prywatnym celem przedłożenia ich władzom państwowym;

4) Akty policyjno-lekarskie i sądowo-lekarskie, które mają być wydane osobom prywatnym i instytucyom (z wyjątkiem wyszczególnionych w art. 23, ustęp 13 i art. 76, ustęp 6).

III. Stałej należytości stemplowej w wysokości 75 kop. t. j. 1 K. 50 h. od każdego aktu podlegają:

1) Zawiadomienia wydane stronom przez władze w odpowiedzi na ich podania (z wyjątkiem wymienionych pod poz. I. 2).

IV. Stałej należytośc' stemplowej w wysokości 15 kop. t. j. 30 h. od kazdego arkusza podlegają:

1) Wydawane na żądanie stron przez władze potwierdzenia odbioru przyjętych podań, pieniędzy, dokumentów i innych przedmiotów;

2) Wszystkie świadectwa w sprawie przewozu wódki, alkoholu i tytoniu, jakoteż kosztów przewozu przy przewiezieniu cukru.

B) Wolne od opłaty stemplowej są:

Protokoły:

1) Protokoły sporządzone na ustnie wniesione podania, zażalenia wniesione do naczelników w czasie gdy odbywają inspekcyę gubernii, obwodów i powiatów.

W sprawach ogólnej natury:

2) Doniesienia o nadużyciach, które dotyczą interesu skarbu państwa lub interesu publicznego, podania i inne pisma, jakoteż pisemne odpowiedzi w sprawach powinności wojskowych.

W sprawach publicznego nauczania:

3) Podania i inne pisma, jakoteż pisemne odpowiedzi na nie, w sprawie frekwentantów zakładów szkolnych, nadania posad nauczycielskich w szkołach elementarnych i zwolnienia z takich posad, w sprawach szkół ogrodnictwa, nauczycielskich zakładów, warsztatów rzemieślniczych i kursów, wydane ze strony zakładów naukowych pokwitowania i rachunki, szkolne poświadczenia ukończenia kursów nauczycielskich albo świadectwa egzaminów, przedkładane przez uczniów świadectwa lekarskie celem usprawiedliwienia nieobecności w szkole, podania o założenie technicznych i przemysłowych warsztatów i kursów, jakoteż wogóle cała korespondencya odnosząca się do takich zakładów.

W sprawach, które się odnoszą do mieszkańców wsi i urządzenia ich bytu:

4) Wymienione pod pozycyą II. 1. podania i inne pisma jakoteż wydane na nie odpowiedzi, pisma w sprawie urządzenia gmin wiejskich, wsi, w sprawach mieszkańców wsi jakoteż pisma zarządu gminy z okazyi przeprowadzenia tych spraw.

W sprawach gospodarstwa rolnego:

5) Podania o założenie stowarzyszeń rolniczych, o zebranie rolników, o założenie zakładów probierczych i meteorologicznych, założenie magazynów narzędzi, nasion, sadzonek i innych podobnych ogólno-użytecznych rolniczych instytucyi; świadectwa łowieckie i podania o wydanie tychże.

W sprawach kredytowych i przymusowego ubezpieczenia:

6) Korespondencya zakładów dla drobnego kredytu korespondencya z władzami o pozwolenie na otwarcie ich.

W sprawach administracyi podatków i ceł:

7) Podania i inne pisma jakoteż pisemne odpowiedzi w sprawie zwrotu nieprawnie przez kasy państwowe ściągniętych należytości wszelkiego rodzaju (za wyjątkiem zażaleń przeciw odmowie zwrotu takich należytości), w sprawach państwowego podatku mieszkaniowego, jakoteż oszacowania nieruchomości celem przypisania należytości krajowych (za wyjątkiem zażaleń wniesionych do Ministra finansów przeciw uchwałom władz gubernialnych i obwodowych w sprawie podatku mieszkaniowego albo gubernialnych komisyi szacunkowych) i w sprawie podatków od nieruchomości w miastach Królestwa Polskiego.

W sprawach administracyi kościelnej j dobroczynności:

8) Pisma, które wydają instytucye filantropijne przez władze uznane, dalej dokumenty, pokwitowania i rachunki, jakoteż pokwitowania na otrzymane przez nie zapomogi i pożyczki.

Nieostemplowane pisma:

Podania i inne pisma, które wniesione zostały do władz państwowych bez stempla albo niedostatecznie ostemplowane, nie będą tak długo załatwiane, dopóki należytość stemplowa nie zostanie uiszczoną.

Skargi apelacyjne, podania, opozycye i inne pisma, do wniesienia których wyznaczony jest czasokres ustawowy, jakkolwiek wniesione zostały bez stempla lub niedostatecznie ostemplowane, należy mimo to załatwić, a równocześnie zarządzić ściągnięcie przypadającej należytości od strony.

110.

Kreowanie urzędów paszportowych we Lwowie i Rozwadowie.

Przy podróżach do obszarów Polski, znajdujących się pod austr. węg. Zarządem wojskowym, koniecznem jest według rozporządzenia Naczelnego Wodza z 25. sierpnia 1915 Nr. 35 dz. rozp. posiadanie poszportu (z fotografią i własnoręcznym podpisem), wystawionego zgodnie z najnowszymi obowiązującemi w Monarchii przepisami ze stycznia b. r.

Paszport musi być wystawiony wyraźnie do obszarów okupowanych i ma zawierać cel i kierunek podróży. Nadto musi być paszport zaopatrzony wizą Naczelnej Komendy Armii (Naczelnej Komendy etapowej) lub Ministerstwa wojny, względnie urzędu paszportowego Komendy twierdzy w Krakowie lub urzędu paszportowego w Szczakowej.

Ponieważ te urzędy paszportowe szczególnie przy podróżach z zachodniej i środkowej Galicyi, względnie z północnych Węgier nie leżą po drodze, co powoduje znaczną zwłokę w podróży, urządziła Naczelna Komen-

da Armii dwa nowe Urzędy paszportowe a mianowicie: jeden we Lwowie a drugi w Rozwadowie w tym celu, aby uprzystępnić ruch gospodarczy między Monarchią a obszarami okupowanymi i ułatwić zawiązywanie stosunków handlowych.

111.

Wywóz z terenu okupacyjnego na zasadzie zezwoleń władz niemieckich zakazany.

Podaje się do powszechnej wiadomości, że zezwolenia władz ces. niemieckich na wywóz towaru z terenu okupacyjnego austro-węgierskiego są bez znaczenia i nie uprawniają do wywozu towarów.

112.

Zakład kąpielowy w Busku.

Wypadki wojenne spowodowały, że źródła mineralne i zakład kąpielowy w Busku w poprzednich latach bardzo licznie odwiedzane, w bieżącym roku z początkiem sezonu kąpielowego mogły liczyć tylko na niewielką ilość gości kąpielowych. Pierwotnie opustoszałe i zniszczone urządzenia zakładowe zostały dopiero w miesiącu czerwcu z funduszów wojskowych odnowione i użyte dla wojska. Gdy armia posunęła się naprzód, utrzymanie zakładu w stanie używalności stało się obowiązkiem c. i k. Komendy, która miała tem trudniejsze zadanie do spełnienia, że nie dysponowała odpowiednimi zasobami pieniężnymi na ten cel przeznaczonymi.

Zakład kąpielowy, który w czasach pokojowych był źródłem dochodu dla Rządu, stał się dla władz okupacyjnych ciężarem, bo chcąc go ratować przed zupełnem zniszczeniem, potrzeba było przedsiębrać odpowiednie adaptacye i naprawki i uruchomić go, nie wiedząc o tem, czy dochody z zakładu uzyskane pokryją wspomniane wydatki.

W dniu 6. czerwca b. r. przystąpiono też do odrestaurowania zakładu i w krótkim czasie potem otworzono łazienki na próbę dla cywilnej publiczności. Oficyalne otwarcie nastąpiło dopiero w dniu 1. sierpnia, co ogłoszono w swoim czasie plakatami. Oddano do użytku publiczności kąpiele ciepłe z wody zwyczajnej, z wody mineralnej, kąpiele z kwasem węglowym, kąpiele z natryskami, urządzenia hydropatyczne i w końcu kąpiele mułowe. Mimo spóźnionego sezonu, mimo trudności komunikacyjnych i niepogody, jaka w tym czasie panowała, wydano do końca miesiąca września 3058 kąpieli płatnych (z tego przypada 2702 na publiczność cywilną i 356 dla wojska) z tego: 2492 kąpieli z wody mineralnej, 407 ciepłych z wody zwyczajnej i natrysków, 35 z kwasem węglowym a w końcu 124 kąpieli mułowych. W ten sposób uzyskano w dochodach 5150 K. 90 h. Z kąpieli tych korzystała także ludność niezamożna powiatu, której lekarze odpowiednią kuracyę przepisali i której bezpłatnie wydawano karty kąpielowe. Kąpieli takich wydano 410. Koszta te musiały być pokryte z ogólnych dochodów, bo nawet naddatek na biednych przy zwyczajnych kartach potrącany nie był w stanie pokryć kosztów utrzymania kąpielowego zakładu. Ludności zupełnie biednej udzielano od czasu do czasu zniżek. Wydatki wynosiły — nie wliczając w to opału — 3995 K 51 hal., na pokrycie tych wydatków istniała z końcem miesiąca września tylko kwota w wysokości 1155 K 39 h. Wozów do przewożenia materyałów surowych, ludzi do rąbania drzewa i do czyszczenia zakładu dostarczał Zarząd wojskowy bezinteresownie.

Ażeby umożliwić publiczności korzystanie i w zimowym sezonie z kąpieli z wody zwyczajnej, przeprowadziła c. i k. Komenda odpowiednie zmiany w urządzeniach zakładu, uzupełniając je w odpowiedni sposób.

Zakład zostanie w sobotę dnia 18. grudnia oddany do publicznego użytku.

113.

Ruch kołowy w porze nocnej.

Ruch wozów ciężarowych tak próżnych jak i z towarami na wszystkich drogach w całym obwodzie przez całą noc, to jest — od 9-tej wieczorem do 6-tej godziny rano jest wzbroniony.

Przekroczenia tego zakazu będą karane surowemi grzywnami i ewentualnem zajęciem towarów.

Wójtowie i sołtysi mają ogłosić w sposób w miejscu praktykowany powyższe rozporządzenie, które nabywa mocy obowiązującej z dniem 1. stycznia 1916.

114.

Rozporządzenie o przechowywaniu łatwo palnych płynów.

Na podstawie wydanych pozwoleń na przewóz nafty, skonstatowano, iż handlarze, dalej osoby prywatne jak właściciele dóbr i włościanie posiadają zapasy nafty, złożone w domach mieszkalnych bez zabezpieczenia od ognia. Ze względu na bezpieczeństwo publiczne wydaje się następujące przepisy przechowywania nafty, spirytusu i innych łatwo palnych płynów:

1) Nafta i t. p. musi być przechowywana w be-

czkach żelaznych lub drewnianych opatrzonych jednak żelaznemi obręczami. Beczki te złożone być muszą poza domem mieszkalnym w ubikacyi murowanej, opatrzonej sklepieniem i drzwiami żelaznemi. Magazyn, który stale ma być zamknięty, ma mieć czytelny napis: »Baczność, nafta«.

2) Czerpanie nafty z beczek może odbywać się jedynie zapomocą pompy, pipy, w każdym razie nie przez czerpanie wprost, bacząc, by nafta nie rozlewała się na podłogę.

3) Wszelkie manipulacye w składach mogą odbywać się jedynie za dnia. W razie, gdyby ubikacya nie miała dostępu dla światła dziennego, można użyć jako oświetlenia jedynie latarni opatrzonej w szyby. Lampy zwyczajnej, świecy, zapałek jako oświetlenia używać nie wolno.

4) Osobom przy czerpaniu nie zajętym, wstęp do składów nafty jest najsurowiej wzbronionym.

5) Na przechowywanie większej ilości nafty i t. p. niż 50 litrów, należy uzyskać zatwierdzenie lokalu składowego przez c. i k. Komendę obwodową.

6) Przekroczenie niniejszego rozporządzenia będzie najsurowiej karanem.

7) Rozporządzenie to, nad przestrzeganiem którego czuwać będzie c. i k. Żandarmerya, wchodzi natychmiast w życie.

115.

Rosyjskie płaszcze wojskowe.

Przestrzega się ludność przed noszeniem rosyjskich części umundurowania, szczególnie płaszczy, ponieważ temsamem naraża się ona na niebezpieczeństwo wzięcia ich za zbiegłych rosyjskich jeńców, skutkiem czego może nastąpić aresztowanie a nawet długo trwające śledztwo. Rosyjskie płaszcze, znajdujące się w posiadaniu osób prywatnych, należy przerobić w ten sposób, aby noszącego można łatwo rozpoznać jako osobę cywilną.

Dalej zwraca się ponownie uwagę Panów wójtów i sołtysów na to, że będą osobiście pociągnięci do odpowiedzialności, jeżeli zaniechają doniesienia o zbiegłych jeńcach, ukrywających się po wsiach.

116.

Powrót do kraju rodzinnego z Niemiec.

Ze względu na mnożące się z każdym dniem podania tutejszych mieszkańców o powrót ich rodzin z Niemiec do kraju rodzinnego, należy pouczyć proszących, że prośby swe mają wnosić do c. i k. Komendy obwodowej dopiero po zatwierdzeniu ich ze strony Urzędu gminnego.

Panowie Wójtowie winni na każdej prośbie po zbadaniu stwierdzić urzędownie, czy powrót osób w prośbie wymienionych jest wskazany ze względów rodzinnych i gospodarczych i czy wogóle przeciw powrotowi danej osoby nie zachodzą jakieś przeszkody, czy to natury politycznej, czy bezpieczeństwa publicznego a za rzetelność klauzuli umieszczonej na podaniach będą p. Wójtowie osobiście odpowiedzialni.

Prośby bez klauzuli Urzędu gminnego nie będą uwzględniane; dlatego należy ludność gminy o zarządzeniu powyższem natychmiast w sposób tamże praktykowany zawiadomić i odpowiednio pouczyć.

Podania należy zaopatrzyć stemplem na 1 K. 50 h. od jednej rodziny.

117.

Stwierdzanie szkód wojennych.

Ces. król. Ministerstwo obrony krajowej rozporządzeniem z dnia 1. sierpnia 1915 Dep. XVI. Nr. 885 poleciło c. k. galicyjskiemu Namiestnictwu w Białej oraz Rządowi Krajowemu Bukowiny przeprowadzić dochodzenia i przyjmować zgłoszenia, dotyczące szkód wojennych (to jest wszystkich szkód przez nieprzyjaciela wyrządzonych, tudzież świadczeń wojennych na rzecz tegoż jakoteż szkód, powstałych skutkiem operacyi wojennych własnych i sprzymierzonych wojsk), tudzież szkód, zrządzonych przez wykroczenia i plądrowanie.

Do wspomnianych szkód nie wlicza się jednak pośrednich szkód, wywołanych wogóle stanem wojennym lub pozostającem w związku z nim położeniem gospodarczem, jak np. utrata zysku skutkiem przeszkód lub trudności w uprawie roli i wykonywaniu przemysłu, skutkiem utraty czynszu dzierżawnego i t. p., jakoteż poszkodowania w interesach majątkowych, utrudnień zarobkowych i t. d.

Wzywa się przeto wszystkich, którzy doznali tego rodzaju szkód w Galicyi lub na Bukowinie, aby je w drodze c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie zgłosili w Namiestnictwie galicyjskiem wzgl. w Rządzie Krajowym Bukowiny z powołaniem na cytowane na wstępie rozporządzenie Ministr. obr. kraj.

Zgłoszenia te służą jednak na razie jedynie celom informacyjnym bez jakiegokolwiek zobowiązania do wynagrodzenia w przyszłości stwierdzonych szkód.

Analogiczne rozporządzenie o szkodach wojennych w Królestwie Polskiem zostanie wkrótce ogłoszone.

118.

Przepisy targowe.

Coraz częściej podnoszą się skargi ludności osad, w których odbywają się targi tygodniowe, że drobni

handlarze czatują przed rozpoczęciem każdego targu u wejścia do osady na ludność wiejską, wiozącą na sprzedaż artykuły spożywcze, i wykupują je. Postępowanie to, obliczone na łatwy zarobek handlarzy, którzy przeważnie nie posiadają żadnego uprawnienia do handlu, powoduje znaczne osłabienie ruchu targowego i znaczne podrożenie artykułów, które tylko w małej ilości na plac targowy się dostają, ze szkodą ludności miejscowej, a i włościanie, sprzedający swe produkta poza obrębem targu, pozbawiają się w ten sposób z własnej winy wyższej ceny, jakąby otrzymali sprzedając te produkta dopiero w obrębie placu targowego konsumującej publiczności.

Wobec tego w uzupełnieniu rozp. Nacz. Wodza armii z dnia 15. września 1915, podanego w Dzienniku urzędowym P. 77 zakazuję sprzedaży i kupna artykułów codziennej potrzeby w dniach targowych u wstępu do osady, względnie poza obrębem placu targowego, a nadto zabraniam handlarzom, nie posiadającym własnego sklepu, skupywania celem dalszej odsprzedaży tego rodzaju artykułów także na placu targowym do godziny 12-tej w południe. Przekroczenia tego zakazu karane będą po myśli powyżej powołanego rozporządzenia przez sędziego, delegowanego w miejsce sędziego pokoju przy tut. c. i k. Komendzie obwodowej; poza tem ewentualnie przez tut. c. i k. Komendę obwodową grzywną do 200 koron lub aresztem do 3 tygodni.

119.

Pługi motorowe.

Ze względu na znaczne zniżenie cen benzyny ustala się należytość za zoranie austryackiego morga (5670 m^2 czyli 1600□ sążni) na 16 koron.

Cena ta odnosi się także do zoranych już obszarów.

120.

Zastępstwo kopalni węgla w Dąbrowej.

C. i k. wojskowa Jeneralna Gubernia dla Królestwa obecnie w Lublinie, poruczyła rozporządzeniem z 12. października 1915 (zatwierdzonem przez c. i k. Naczelną Komendę etapową Nr. 94914 z 15. października) jeneralne zastępstwo dla okupowanych części Królestwa c. i k. wojskowego urzędu górniczego Dąbrowa z dniem 19. października b. r. firmie »Władysław hrabia Mycielski i Spółka« dla górniczych przedsiębiorstw »Tepege« Towarzystwo z ograniczoną poręką w Krakowie.

Firma ta utworzyła w Dąbrowej, Traktowa Nr. 12 biuro sprzedaży węgli, którego adres listowy i telegraficzny opiewa: »T e p e g e s« Dąbrowa w Polsce.

Wszystkie zamówienia z tutejszego obwodu, o ile dotyczą dostaw dla prywatnych, fabryk, właścicieli dóbr, handlarzy węgli i t. p., należy na przyszłość adresować nie do c. i k. wojskowego urzędu górniczego, lecz wyłącznie wprost do powyższej firmy.

Chcący objąć zastępstwo w okręgu buskim, mają się zgłosić do tutejszej c. i k. Komendy obwodowej.

121.

Pośredniczenie przy zamawianiu środków leczniczych.

Ze względu na czynność urzędów wywiadowczych i polepszone stosunki ruchu w obrębie okupacyjnym, zamierza Naczelna Komenda armii zaniechać swego dotychczasowego pośrednictwa przy sprowadzaniu środków leczniczych, z wyjątkiem nadzwyczajnie nagłych wypadków.

To pośredniczenie było zresztą powodem nieporozumienia między dostawcami i aptekarzami.

Aptekarze i sprzedający towary apteczne, zamawiać mogą u dostawców potrzebne towary według dowolnego uznania.

Zezwolenia na sprowadzanie zamówionych z Monarchii towarów udziela Urząd wywiadowczy.

122.

Obwieszczenie c. i k. jeneralnego gubernatorstwa wojskowego w Polsce z dnia 7. października 1915.

Zapytania o m i e j s c u p o b y t u j e ń c ó w rosyjskich znajdujących się w niewoli w Austro-Węgrzech lub Niemczech należy posyłać wprost pod adresem:

a) »Gemeinsames Zentralnachweisbureau, Auskunftstelle für Kriegsgefangene«. Wiedeń.

b) »Zentralkomitèe der deutschen Vereine vom Roten Kreuze, Abteilung für Gefangenenfürsorge. Berlin S. W. 11, Abgeordnetenhaus«.

Zapytania mogą być wystosowane w języku niemieckim lub polskim.

123.

Nowe etapowe urzędy pocztowe.

Z dniem 1. listopada b. r. otwarte zostały dla ruchu prywatnego etapowe urzędy pocztowe II. klasy w Chmielniku, Stopnicy i Szydłowie.

124.

Przewóz osób cywilnych na kolejach żelaznych

W uzupełnieniu obwieszczenia w IV. Dzienniku urzędowym P. 75 podaje się do wiadomości, że przewóz osób i pakunków cywilnych został podjęty jeszcze na następujących liniach c. i k. kolei wojskowej:

Skarzyska (Bzin)—Tomaszów;
Iwangorod (Dęblin)—Lublin;
Lublin—Chełm;
Lublin—Lubartów;
Lublin—Rozwadów.

125.

Regulamin ruchu c. i k. linii automobilowej Kraków-Kielce.

§ 1.

Z dniem 10. października 1915 roku otwarto na linii Kraków—Kielce regularny ruch automobilowy (autobus).

Ruch ten przeznaczony jest przedewszystkiem dla osób wojskowych; w miarę wolnych miejsc mogą z niego korzystać także i osoby prywatne, pod warunkiem, że posiadają przepisane dokumenta podróżne.

Cenę jazdy musi zapłacić każdy bez wyjątku. Każdy podróżny ma prawo wziąć ze sobą 10 kg. pakunku wolnego od opłaty. Przy wadze ponad 10 kg., a mianowicie od każdych 20 kg. pakunku należy uiścić ustanowioną cenę. Za nadwyżkę ponad 20 kg. płaci się tę samą cenę. Żadne dokumenta nie uprawniają do jakichkolwiek ulg.

§ 2.

Korzystać z jazdy mogą tylko podróżni przyzwoicie i czysto odziani, wolni od chorób zakaźnych i robactwa.

§ 3.

Jazda automobilem odbywa się na niebezpieczeństwo podróżnych. Przez kupno karty jazdy oświadcza podróżny swą bezwzględną zgodę na ten warunek.

§ 4.

Za jazdę bez przeszkód i zgodną z obowiązującymi w tej mierze przepisami jest odpowiedzialny w pierwszej linii podoficer przydzielony jako konduktor, w drugiej linii szofer. Do zarządzeń tych organów należy bezwarunkowo stosować się. W razie niezastosowania się

Cena jazdy za każdą część przestrzeni			Odjazd			Przyjazd	Cena jazdy za każdą część przestrzeni		
Os. wojsk.	Os. pryw.	20 kg. pakun.					Os. wojsk.	Os. pryw.	20 kg. pakun.
1·50	5·00	1·50	7·00	odj. Kraków	plac Magdaleny Komen. twierdzy prz.	1·20	1·50	5·00	1·50
			8·10	prz. Słomniki	Wojskowa Komen. stacyjna odj.	12·10			
0·50	3·00	0·50	8·15	odj. Słomniki	Wojskowa Komen. stacyjna prz.	12·05	0·50	3·00	0·50
			9·00	prz. Miechów	Komen obw. odj.	11·20			
1·50	5·00	1·50	9·10	odj. Miechów	Komen. obw. prz.	11·10	1·50	5·00	1·50
			10·20	prz. Wodzisław	Rynek odj.	10·00			
0·50	3·00	0·50	10·25	odj. Wodzisław	Rynek prz.	9·55	0·50	3·00	0·50
			11·10	prz. Jędrzejów	Komenda obw. odj.	9·10			
1·50	5·00	1·50	11·20	odj. Jędrzejów	Komen. obw. prz.	9·00	1·50	5·00	1·50
			11·30	prz. Chenciny	Rynek odj.	7·50			
0·50	3·00	0·50	12·35	odj. Chenciny	Rynek prz.	7·15	0·50	3·00	0·50
			1·20	prz. Kielce	Komen. obw. odj.	7·00			

jest podoficer uprawniony wykluczyć podróżnego od dalszej jazdy.

§ 5.

Przeładowanie wozu jest niedopuszczalne.

§ 6.

Czysty dochód z podjętych cen jazdy po potrąceniu kosztów zarządu przeznacza się na cele dobroczynne.

126.

Obwieszczenie.

We fabryce drutu w Sławkowie (obwód olkuski) są do pozbycia ćwioki i drut, a w Komendzie obwodowej w Jędrzejowie smary (po cenie 148 kor. za 100 kg.) i tłuszcze (po 140 kor. za 100 kg.) jako smary dla maszyn rolniczych.

127.

Obwieszczenie.

Zmieniając częściowo ogłoszone w I. Dzienniku urzędowym postanowienia, podaje się do wiadomości, że odtąd otrzymywać będą Dziennik urzędowy bezpłatnie tylko gminy i posterunki żandarmeryi oraz straży skarbowej. Osoby prywatne mogą nabywać pojedyncze egzemplarze za opłatą 1 kor. od egzemplarza; roczny abonament za Dziennik wraz z dodatkiem »Wiadomości biura wywiadowczego« wynosi 6 koron.

Dotąd wydane części »Dziennika urzędowego« można nabyć za cenę 3 korony, pojedyncze egzemplarze zaś po cenie: Cz. I., II. i III. po 50 hal., IV. i V. po 1 kor.

128.

Wyroki.

I.

Orzeczeniem c. i k. Sędziego delegowanego w miejsce sędziego pokoju w Busku z dnia 22. października 1915 U. 382/15 skazany został Andrzej Galbas, lat 28, rzymsko-kat., gospodarz, urodzony i zamieszkały w Malczycach, gmina Czarnocin, powiat Pińczów, syn Feliksa i Magdaleny, za nakłanianie żandarma Rudolfa Faustmanna do naruszenia obowiązku służbowego na karę jednomiesięcznego aresztu, zamienionego na grzywnę w kwocie 120 koron.

II.

Orzeczeniem c. i k. Sędziego delegowanego w miejsce sędziego pokoju w Busku z dnia 9. listopada 1915 U. 189/15 skazany został Izrael Rossner, lat 36, wyznania mojżeszowego, urodzony w Połańcu, przynależny i zamieszkały w Budzisku, gminy Łubnice, kupiec, żonaty, syn Berka i Mendli, za nakłanianie żandarmów Jana Csacsowskiego i Karola Nitschego do naruszenia obowiązku służbowego na karę 3-tygodniowego aresztu, zamienionego na grzywnę w kwocie 84 koron.

C. i k. Komendant obwodu

Karol Broudre, Podpułkownik m. p.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Sp.